



SECTORALE OPLOSSINGEN HELPEN ONS SOLIDAIR VERDER

Sinds januari 2015 doen de APM terminals mee aan het sectorale overleg in de containersector. Dat overleg is bedoeld om maatregelen af te spreken waarmee kan worden voorkomen dat het verlies van 800 banen in de sector leidt tot gedwongen ontslagen van mensen die op 1 januari 2015 reeds een vast dienstverband hadden bij één van de bedrijven en daarnaast zoveel mogelijk perspectief bieden aan mensen die toen en later een tijdelijk contract hadden / kregen. Dit sectorale overleg werd op 11 december 2015 beëindigd door werkgevers, waaronder de APM-terminals. Zij deden gezamenlijk een eindbod welke voor de leden onvoldoende was om mee akkoord te gaan.

Het is logisch dat sectoraal overleg wordt gevoerd. Hieronder een aantal redenen.

1. De dreiging van toekomstige ontslagen is niet beperkt tot één of enkele bedrijven.

Waar banen verloren zullen gaan, hangt af van de keuzes die rederijen maken.

2. Het Havenbedrijf Rotterdam wil alleen meebetalen aan sectorale oplossingen

Maatregelen kosten geld. Het Havenbedrijf heeft toegezegd te willen meebetalen, maar doet dat alleen als er sectorale afspraken worden gemaakt over het voorkomen van ontslagen.

3. Collegiale in- en uitleen bedrijfs overstijgend

Collegiale in- en uitleen is een belangrijk instrument om havenwerkers aan het werk te houden, ook als de lading van de ene naar de andere terminal verhuist. Voor afspraken over het collegiaal in- en uitleenen van havenwerkers zijn sowieso meer bedrijven nodig. Daarbij zal ook rekening gehouden moeten worden met de positie van havenwerkers uit de verhuurende bedrijven; ook hun werkzekerheid moet gegarandeerd zijn.

4. Uitbreiding van senioren haven fitregelingen moet sector breed

Om te zorgen dat er voldoende ruimte ontstaat in de personeelsbestanden van de bedrijven in de sector, moet de senioren havenfitregeling in alle bedrijven worden uitgebreid. Alleen dan ontstaat er een flink aantal nieuwe vacatures waarop havenwerkers die anders waarschijnlijk overcomplete zouden zijn, (mogelijk ook via collegiale in- en uitleen) kunnen worden ingezet. Bovendien wordt er op het gebied van arbeidsvoorwaarden weer één lijn getrokken als alle havenwerkers in de sector gebruik kunnen maken van één en dezelfde regeling.

5. Afspraken over de Interne Baan zijn bedrijfs overstijgend

Het werk op de Interne Baan op de Maasvlaktes, die nog moet worden uitgebreid naar APMT MVII, RWG en de Euromax-terminal, vereist afstemming tussen bedrijven. Ook de inzet van werknemers vereist die afstemming.

Op alle vijf bovengenoemde onderwerpen wordt ingegaan in het eindbod dat werkgevers gezamenlijk, dus ook de APM Terminals, deden. Kennelijk was ook APMT van mening dat samenwerking en sectorale afspraken op deze punten ons verder brengen. Naast bovengenoemde vijf zijn er nog enkele andere onderwerpen waar wij als bonden met één bedrijf geen afspraak over kunnen maken. Een onderzoek naar hoe de sjoerverordening in Rotterdam zich verhoudt tot de regels in andere havens in NW-Europa. Overleg tussen bonden, bedrijven en Havenbedrijf, voordat besloten wordt de Interne Baan geheel of gedeeltelijk te automatiseren of de containercapaciteit verder uit te breiden. En een oplossing voor de collega's die bij RPS werken en die als eerste werkloos dreigen te worden.

Situatie bij APMTR

Vanaf 2013 horen wij van het APMTR management dat er besprekingen met goede vooruitzichten worden gevoerd met potentiële klanten. Wij hopen voor iedereen die betrokken is bij APMTR van harte dat er nieuwe klanten zullen worden geworven.

Maar, voor zover wij weten is er tot nu toe geen enkel contract met een nieuwe klant getekend. En als er een nieuwe klant komt, is de kans groot dat die klant eerst bij een andere terminal in de Rotterdamse haven voor de kant kwam. Het goede nieuws voor APMTR is daardoor tegelijk slecht nieuws voor havenwerkers elders. Tenzij we sectorale afspraken maken over collegiale in- en uitleen, waardoor die havenwerkers de klant kunnen blijven bedienen, maar dan bij APMTR. Tenzij we afspraken maken over uitbreiding van de Senioren haven Fitregeling, waardoor het “natuurlijk verloop” gestimuleerd wordt en andere havenwerkers hun baan kunnen behouden.

Dat is wat we als bonden willen bereiken. Dat is waarom we willen dat alle werkgevers in de sector meedoen aan sectorale afspraken.

Als APMTR naast die sectorale afspraken, naar wij begrepen hebben, EXTRA afspraken zou willen maken voor de werknemers bij APMTR, dan zijn we natuurlijk bereid om daarover gesprekken te voeren. Maar eerst een goed basispakket sectoraal en daarna en daarnaast een extra pakket. Mochten er goede extra voorstellen zijn vanuit APMTR, dan kan dit ook ingebracht worden in het sectoraal overleg, zodat ook andere terminals zich hierbij kunnen aansluiten.

En werknemers met een jaarcontract dan?

Die vraag zal bij menig APMTR-werknemer leven. Wij weten dat voor hen de vooruitzichten om in de haven ononderbroken aan het werk te kunnen blijven, niet groot zijn. De bonden hebben er van begin af aan voor gepleit om de senioren haven fit regeling nog veel verder uit te breiden. Daarmee – en als het economisch tij gunstiger wordt – ontstaat mogelijk zelfs ruimte voor het in vaste dienst nemen van mensen met een jaarcontract. Werkgevers – APMTR niet in de laatste plaats – leken die optie ook wel te zien zitten, maar wilden daar het geld niet voor op tafel leggen. Evenmin willen werkgevers een lijst aanleggen van mensen van wie het jaarcontract door gebrek aan werk straks niet kan worden verlengd. Dat zou helpen om deze mensen als eerste te benaderen wanneer er weer mogelijkheden zijn nieuwe mensen aan te nemen.

De bonden zijn altijd duidelijk geweest: wij willen in elk geval de werkzekerheid garanderen van havenwerkers die op 1 januari 2015 een vast dienstverband hadden bij één van de betrokken bedrijven en daarnaast zoveel mogelijk perspectief bieden aan mensen die toen of later een tijdelijk contract hadden/ kregen. Misschien dat APMTR voor die groep aanvullende afspraken wil maken met de bonden; als er een goed sectoraal akkoord ligt, staan wij daar natuurlijk voor open.

Ultimatum van de bonden

In het ultimatum van de vakbonden worden een aantal essentiële verbeteringen van het eindbod geëist. Doordat werkgevers wegliepen bij de onderhandelingen, lieten ze ons geen andere keus. Op het ultimatum is niet ingegaan, dan volgen acties. Die waren tot 6 januari 2016 nog te voorkomen, maar nu niet meer. Met de acties willen we bewerkstelligen dat er uiteindelijk een goed sectoraal akkoord komt.

Een akkoord dat niet bij de minste of geringste volumedaling in de sector van tafel is.

Een akkoord waarmee natuurlijk verloop op een sociale manier stevig wordt gestimuleerd.

Een akkoord dat nieuwe werkgelegenheidsissues door onvoldoende doordachte besluiten in de toekomst voorkomt.

Een akkoord dat voorziet in een sociale oplossing voor de collega's bij RPS.

Een akkoord dat rekening houdt met de positie van collega's bij de verharende bedrijven.

Een akkoord dat werkzekerheid biedt tot en met juni 2020 en zoveel langer als nodig is.

Steun onze acties voor een goed sectoraal akkoord!